biu (Chorwacja), prof. dr hab. Valentyna Kyrylenko z Kijowskiego Państwowego Uniwersytetu Lingwistycznego (Ukraina), prof. dr hab. Svitlana A. Litvinenko i prof. dr hab. Vadim M. Yamnitsky z Uniwersytetu Humanistycznego w Rownem (Ukraina) oraz dr Petra Bendová i dr Jitka Vítová z Uniwersytetu w Hradec Králové (Czechy).

Na konferencji gościli wybitni polscy znawcy problematyki wspomagania rozwoju dziecka: prof. zw. dr hab. Anna I. Brzezińska z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. UKW dr hab. Dorota Podgórska-Jachnik z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, prof. UG dr hab. Agnieszka Nowak-Łojewska z Uniwersytetu Gdańskiego, dr hab. Ditta Baczała z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz dr Karolina Appelt z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W obradach uczestniczyli pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego. Instytut Psychologii reprezentowała prof. UZ dr hab. Iwona Grzegorzewska, natomiast Katedrę Pedagogiki Specjalnej i Profilaktyki Społecznej: prof. UZ dr hab. Jarosław Bąbka, dr Ewa Janion, dr Jolanta Lipińska-Lokś, dr Aneta Rogoża, dr Lidia Wawryk oraz mgr Katarzyna Stein-Szała i mgr Klaudia Grzelak.

Wystąpienia prelegentów koncentrowały się wokół kilku obszarów tematycznych. W pierwszej kolejności zaproszeni goście przedstawili psychologiczną perspektywę wspomagania rozwoju dzieci. Goście spoza Polski zaprezentowali zagraniczne rozwiązania w zakresie idei wczesnego wspomagania rozwoju. Pozwoliło to na dokonanie interesujących porównań i analiz na temat stanu wiedzy i organizacji pomocy udzielanej dzieciom i ich rodzinom w reprezentowanych na konferencji krajach. W dalszej części konferencji prelegenci odnosili się głównie do zagadnień wspomagania rozwoju dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności oraz z „układu ryzyka". Podejmowano problematykę wsparcia dzieci przedwcześnie urodzonych, niewidomych, z uszkodzonym słuchem, z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, przewlekle chorych, z autystycznym spektrum zaburzeń oraz wykazujących zachowania agresywne.

W konferencji wzięli także udział licznie zgromadzeni nauczyciele przedszkoli i szkół, psychologowie oraz pedagogowie z poradni psychologiczno-pedagogicznych i innych placówek oświatowych. Podczas podsumowania konferencji podkreślono znaczenie refleksyjnej postawy w myśleniu i działaniu osób, na co dzień pracujących z dziećmi wymagającymi wspomagania rozwoju.

Ewa Janion

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Międzynarodowa Konferencja Naukowa Doktryny polityczno-prawne w aspekcie teoretycznym i praktycznym wobec wyzwań współczesności

W dniach 19–21 września 2016 r. odbyła się na Wydziale Prawa i Administracji Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Doktryny polityczno-prawne w aspekcie teoretycznym i praktycznym wobec wyzwań współczesności*. Konferencja została zorganizowana przez Katedrę Historii Doktryn Polityczno-Prawnych i Historii Prawa Wydziału Prawa i Administracji przy współudziale Koła Naukowego Studentów Prawa. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ, a kierownikiem naukowym dr hab. Bernadetta Nitschke-Szram, prof. UZ.

Uczestnictwo w konferencji zadeklarowało 50 osób. Ostatecznie swoje referaty zaprezentowało 33 uczestników. Ponieważ konferencja miała charakter interdyscyplinarny, w obradach uczestniczyli nie tylko prawnicy, ale również politolodzy, filozofowie, historycy. Oprócz naukowców z Uniwersytetu Zielonogórskiego w obradach wzięli udział przedstawiciele ośrodków naukowych w Gdańsku, Łodzi, Siedlcach, Lublinie, Krakowie, Wrocławiu. Dziesięciu uczestników konferencji przybyło na obrady zza granicy. Reprezentowali oni Ukrainę, Słowację oraz Serbię.

Za swoistą „gwiazdę konferencji" trzeba uznać profesora Janko Ramača z uniwersytetu w Novym Sadzie (Wojwodina), jednego z najbardziej rozpoznawalnych przedstawicieli nauk humanistycznych w Serbii. Jest naukowcem o bardzo wszechstronnych zainteresowaniach. Zajmuje się historią, językoznawstwem, religioznawstwem, folklorystyką. W trakcie swojego wykładu omówił swoisty fenomen bałkański jakim jest Wojwodina, stanowiąca autonomiczną część Serbii. W latach dziewięćdziesiątych, w okresie rozpadu federacji jugosłowiańskiej, w regionie tym nie doszło do walk narodowościowych, chociaż jest on bardzo zróżnicowany etnicznie. Wielokulturowa Wojwodina pozostała oazą spokoju na Bałkanach.

Profesor stwierdził, że fenomen ten jest zasługą urzędników imperium habsburskiego z XVIII w. Kiedy austriackim Habsburgom udało się wyzwolić Wojwodinę spod panowania tureckiego, kraj był niemal całkowicie wyludniony. Imperium Habsburgów przeprowadziło ogromną, jak na owe czasy, akcję osadniczą. Osadników ściągano (często w sposób przymusowy) z całej rozległej monarchii. Byli bardzo zróżnicowani pod względem etnicznym i religijnym. Urzędnicy austriaccy poprowadzili akcję osadniczą w ten sposób, aby w maksymalnym stopniu uniknąć powstania konfliktów między różnymi grupami osadników. Ustalono zasady współżycia wielokulturowej społeczności, które do dzisiaj są przestrzegane w Wojwodinie. Wystąpienie prof. Janko Ramača wzbudziło zainteresowanie uczestników obrad. Przedstawił obraz monarchii austriackich Habsburgów bardzo odmienny od utrwalonego w polskiej tradycji historycznej.

Uczestnicy Konferencji obradowali w czterech sekcjach:

1. Położenie mniejszości narodowych w Europie w świetle przepisów prawa i w realnej praktyce (moderatorzy: dr hab. Bernadetta Nitschke-Szram, prof. UZ; dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ)
2. Doktryny prawne wobec wyzwań współczesności (moderatorzy: dr Ewaryst Kowalczyk, dr Sławomir Maciejewski)
3. Ideologie i koncepcje społeczne feminizmu (moderator: dr Agnieszka Szczap)
4. Współczesne dylematy prawa konstytucyjnego (moderator: dr Michał Zieliński)

Obradom przysłuchiwała się grupa blisko 70 uczniów klas o profilu prawniczym z Zespołu Szkół Akademickich w Zielonej Górze („Lotnik"). Młodzi ludzie mieli możliwość wysłuchania wykładów akademickich, które różnią się poważnie od nauczania szkolnego.

Zainteresowanie młodzieży wzbudziło szczególnie wystąpienie mgr. Dawida Michalskiego z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, poświęcone mniejszości katolickiej w Finlandii. Referat stanowił pokłosie dłuższego pobytu autora w Finlandii, w charakterze dyplomaty. Obraz Kościoła katolickiego w Finlandii, przedstawiony przez autora różnił się bardzo od realiów polskich. Katolicy są w Finlandii niewielką mniejszością, którą odróżnia nie tylko wyznanie, ale często również pochodzenie etniczne. Większość fińskich katolików to Polacy, Wietnamczycy oraz inni imigranci. Katolicy w Finlandii stanowią grupę bardzo zwartą, solidarną, ale zarazem nieco zamkniętą, odizolowaną od otoczenia.

Dawid Michalski wzbogacał swoje wystąpienie licznymi refleksjami o charakterze turystyczno-krajoznawczym. Uświadomił m.in. słuchaczom poważny problem, jaki stanowią w Finlandii renifery-alkoholicy. Te pożyteczne zwierzęta uwielbiają bowiem stan upojenia alkoholowego. W tym celu zakradają się do sadów i zjadają ogromne ilości nadgniłych jabłek, które fermentując w żołądku renifera wytwarzają alkohol. Pijane zwierzęta zachowują się tak, jak pijani ludzie czyli nieobliczalnie. Widok renifera „spacerującego" chwiejnym krokiem po ulicach miasta lub po autostradzie nikogo w Finlandii specjalnie nie dziwi.

Uczestnicy obrad nie szczędzili pochwał organizatorom. Wiele pochwał skierowano również pod adresem kawiarni „u Szefa", która znakomicie zabezpieczała stronę gastronomiczną konferencji. Organizatorzy planują cykl konferencji poświęconych tematyce doktryn polityczno-prawnych. Następna konferencja będzie organizowana za dwa lata.

Joanna Markiewicz -Stanny

PIERWSZA ROCZNICA ŚMIERCI

PROFESOR LIDIA KOZUBEK, WYBITNA PIANISTKA, PEDAGOG I MUZYKOLOG

_Ta Lan Phuong
Zespół Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu
_Cao Long Van
Zakład Optyki i Inżynierii Kwantowej, Instytut Fizyki UZ

Rok temu, 10 października 2015 r. odeszła od nas na zawsze wielka pianistka, znakomity pedagog i doskonały naukowiec w jednej osobie - prof. Lidia Kozubek. Doznała udaru mózgu przy pisaniu komentarza do przesłuchań II etapu XVII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina. Zmarła w szpitalu. Pani Profesor była również telewizyjnym i radiowym komentatorem w edycji z 2010 r. tego Konkursu. Jak napisał Marcin Tadeusz Łukaszewski w tygodniku „Niedziela Ogólnopolska" (Lidia Kozubek in memoriam, Nr 43/2015 , str. 24-25): *Z chwilą odejścia prof. Lidii (właściwie: Leokadii) Kozubek kończy się ważna epoka w historii polskiej pianistyki. Artystka należała do tego samego pokolenia wielkich polskich pianistek, co Halina Czerny-Stefańska, Regina Smendzianka, Barbara Hesse-Bukowska i Lidia Grychtołówna.*

Jej ostatnim publicznym koncertem był koncert wykonany razem z jedną z nas (T.L.P.) w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego pt. „Mistrz i uczennica" z okazji inauguracji roku akademickiego 2013/2014, opisany w Miesięczniku UZ z listopada 2013 r. przez dr Katarzynę Kwiecień-Długosz (str. 12-13). Następnego dnia po tym koncercie odbył się warsztat zorganizowany przez Instytut Muzyki UZ, na którym Pani Profesor wygłosiła znakomity wykład o pianistyce. Prof. L. Kozubek po raz pierwszy odwiedziła Ziemię Lubuską ponad 40 lat temu (Koncert w Filharmonii Zielonogórskiej 13.II.1976, Pachulski *Fantazja A-dur*).

Prof. Lidia Kozubek urodziła się 19 stycznia 1927 r. w Poznaniu. Po wojnie uczyła się w Gimnazjum i Liceum Humanistyczno-Muzycznym w Katowicach pod opieką legendarnej pianistki - Władysławy Markiewiczówny. Maturę z wynikiem celującym uzyskała w 1948 r. O jej koncercie maturalnym napisała „Gazeta Robotnicza" z 26 czerwca tego roku: *Tegoroczną abiturientkę [uczennicę szkoły średniej przystępującą do egzaminu dojrzałości] Lidię Kozubkównę*, uczennicę prof. W. Markiewiczówny można zaliczyć do rzędu tych pianistów *młodej generacji, którzy jak Kędra, Bakst, Czerny-Stefańska, Smendzianka – utrzymują poziom naszych wielkich pianistów. W grze Kozubkówny imponował nam z jednej strony rozmach i temperament, z drugiej wdzięk, lekkość i swoboda.*

Rok Chopinowski 1949 (setna rocznica śmierci wielkiego kompozytora) sama prof. L. Kozubek uważała za oficjalne rozpoczęcie swojej działalności artystycznej. Pierwszy